

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 30. listopadu 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – A. Brünsteiner GmbH v. Bayerische Motorenwerke AG (BMW)

(Věc C-376/05 a C-377/05) ⁽¹⁾

(Hospodářská soutěž — Dohoda o distribuci motorových vozidel — Bloková výjimka — Nařízení (ES) č. 1475/95 — Článek 5 odst. 3 — Výpověď dohody dodavatelem — Reorganizace distribuční sítě — Vstup nařízení (ES) č. 1400/2002 v platnost — Článek 4 odst. 1 — Tvrdá omezení — Důsledky)

(2006/C 331/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof – Německo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: A. Brünsteiner GmbH, Autohaus Hilgert GmbH

Žalovaná: Bayerische Motorenwerke AG (BMW)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundesgerichtshof – Výklad čl. 5 odst. 3 první odrážky nařízení Komise (ES) č. 1475/95 ze dne 28. června 1995 o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod o distribuci a servisu motorových vozidel (Úř. věst. L 145, 29.6.1995, s. 25) a článku 4 nařízení Komise (ES) č. 1400/2002 ze dne 31. července 2002 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví motorových vozidel (Úř. věst. L 203, 1.8.2002, s. 30) – Výpověď dohody o distribuci dodavatelem, odůvodněná potřebou reorganizovat celou distribuční síť z důvodu změny právní úpravy Společenství

Výrok

1) Vstup v platnost nařízení (ES) Komise č. 1400/2002 ze dne 31. července 2002 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví motorových vozidel sám o sobě nevyvolává potřebu reorganizace distribuční sítě dodavatele ve smyslu čl. 5 odst. 3 prvního pododstavce první odrážky nařízení Komise (ES) č. 1475/95 ze dne 28. června 1995 o použití čl. [81] odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod o distribuci a servisu motorových vozidel. Nicméně tento vstup v platnost mohl v závislosti na konkrétní organizaci distribuční sítě jednotlivých dodavatelů vyvolat potřebu změn takového významu, že byly opravdovou reorganizací uvedené sítě ve smyslu uvedeného ustanovení. Vnitrostátním soudům a rozhodčím orgánům náleží

posoudit v závislosti na souhrnu konkrétních okolností sporu, který jim byl předložen, zda jde o takový případ.

2) Článek 4 nařízení č. 1400/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že po uplynutí přechodného období stanoveného v článku 10 uvedeného nařízení byla jím stanovená bloková výjimka nepoužitelná na dohody splňující podmínky pro blokovou výjimku stanovené nařízením č. 1475/95, jejichž předmětem bylo nejméně jedno z tvrdých omezení uvedených v daném článku 4, takže všechna smluvní ujednání omezující hospodářskou soutěž obsažená v takových dohodách mohou být zakázána čl. 81 odst. 1 ES, pokud nebyly splněny podmínky pro výjimku podle čl. 81 odst. 3 ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 10, 14.1.2006.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-390/05) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 2037/2000 — Látky, které poškozují ozonovou vrstvu)

(2006/C 331/27)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: U. Wölker a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupce: N. Dafniou, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení čl. 16 odst. 5, 6 a čl. 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (Úř. věst. L 244, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 190) – Znovuzískání, recyklace, regenerace a zneškodňování regulovaných látek – Nevymezení minimálních kvalifikačních požadavků pro odpovědný personál – Nepodání zprávy Komisi o programech, které se vztahují na úroveň požadované kvalifikace

Výrok

1) Řecká republika tím, že nepřijala nezbytná opatření k vymezení minimálních kvalifikačních požadavků pro personál, který je pověřen znovuzískáním, recyklací, regenerací a zneškodňováním látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a tím, že Komisi nepředložila, nejpozději do 31. prosince 2001, zprávu obsahující informace o dostupných zařízeních a o množství použitých regulovaných látek, které byly znovuzískány, recyklovány, regenerovány nebo zneškodněny, a tím, že nepřijala veškerá nezbytná preventivní opatření k tomu, aby pevně instalovaná zařízení s náplní chladicí kapaliny větší než 3 kg byla jednou za rok kontrolována, zda na nich nedochází k únikům, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 16 odst. 5 a 6 a čl. 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 330, 24.12.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. prosince 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – VDP Dental Laboratory NV v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-401/05) (¹)

(Šestá směrnice o DPH — Osvobození od daně — Článek 13 část A odst. 1 písm. e) — Dosah osvobození — Výroba a oprava zubních náhrad zprostředkovatelem, který není zubním lékařem nebo zubním technikem — Pověření zubního technika subdodavatelským provedením)

(2006/C 331/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: VDP Dental Laboratory NV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hoge Raad der Nederlanden – Výklad článků 13, 17 a 28 šesté směrnice Rady

77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Pojem „dodávání zubních náhrad uskutečňované zubními lékaři a zubními techniky“ – Dodání uskutečněné osobou povinnou k dani, která pověřila subdodavatelskou výrobou zubní náhrady zubního technika – Nárok na odpočet DPH u dodání do jiného členského státu, ve kterém je vyloučeno osvobození od daně

Výrok

Článek 13 část A odst. 1 písm. e) šesté směrnice Rady č. 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995, musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na dodání zubních náhrad uskutečněná takovým zprostředkovatelem, jako je dotčený ve věci v původním řízení, který není zubním lékařem nebo zubním technikem, ale který získal takové náhrady od zubního technika.

(¹) Úř. věst. C 36, 11.2.2006.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. listopadu 2006 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-452/05) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Znečištění a škodliviny — Čištění městských odpadních vod)

(2006/C 331/29)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Pardo Quintillán a F. Simonetti, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství (zástupce: S. Schreiner, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nesprávné provedení čl. 5 odst. 4 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, s. 40, Zvl. vyd. 15/02, s. 26)